А тоді непричасний чоловік з боку питає, "Що то таке клясова борба"?

Отсе і є питане: Що то є клясова борба?

Се є борба між робітниками а босами за річи, які робітники витворили. Заперестати говорити про клясову борбу є те саме, що заперестати говорити про зимну погоду і зимову одіж, про поживу і рент, про шлюб і смерть та слабість — бо клясова борба є з усім сим тісно звязана.

Робітнича кляса витворює ни ні всі істнуючі річи сьвіта; всю поживу, доми, трамваї, зелізниці, одіне. Все вугле є добуте робітниками, все дерево зрубане і стягане робітниками, поживa випродукувана і приготована робітниками.

Але клясова борба повстає з того, що роботодавці забирають всі ті річи витворені робітниками, для себе. Роботодавець платить робітникови за ви продуковане тих річий мізерну платню, коли він, що не випродуковує нічого, забирає для себе все.

Приміром, майнер може викопати на 18 дол. вартости угля. Властитель копальні платить робітникови 3 дол. денно і задержує для себе вугль вартости 18 дол., з чого для него оставляє ся 15 дол. надвишки. Клясова борба є власне борба за сих 15 дол. надвишки, яку зробив робітник, а вона остає ся в руках властителя копальні. Майнер хоче більше або і всего того, що він випродукував, а бос платить йому менше. Бос думає, що 3 дол. денно є вже величезною платнею для робітника, що викопав вугля вартости 18 дол.

І ціле житє робітничої кляси залежить від того, яку частину дістає робітник з того, що він випродукував. Єсли він може вимочи від властителя копальні 6 дол. денно з 18 дол. вартости викопаного вугля, безуслівно, що тим і зміняє цілий спосіб свойого житя від того, яке він мав коли діставав тільки 3 дол. денної платні.

Він може жити в лучшім домі, купити лучшу поживу, може почати сімейне житє та носити лучше убране. Коли його діти попадуть в слабість, він є в спромозі наняти ліпшого лікаря та купити медицини. Ціле його житє зависить від того, як велику частину дістане він з викопаного вугля.

Клясова борба є нині найважнійшою житевою справою робітничої кляси. Ми не можемо заперестати говорити про неї, хоч би ми навіть й бажали сего. За кождим разом, коли ми тільки домагаємо ся більшої платні і бос приневолений уступити нашим домаганям, то тим самим здобули ми вже трошки більше вартости випродукованих нами річий, а через те зменшидьмо трошка дивіденду для босів. Ми перевели малу частину клясової борби.

Боси дають низьку платню а хочуть довгих годин, бо через те для них є більше зиску. Знова кождий робітник і робітниця хочуть більшої платні і коротших годин, знаючи, що сим вони зменшують дивіденди для роботодавців.

Клясова борба є борбою робітничої кляси з клясою посідаючою за більшою частиною, а вкінці за повною вартістю випродукованих нею річий. Ся

And then the innocent bystander inquired, "What is the class struggle?"

That is the question: What is the class struggle?

It is the struggle between workers and the bosses for the things produced by the workers. It would be as easy to stop talking about the class struggle as it would be to stop talking about cold weather and winter clothing, about food and rent and marriage and death and disease — for the class struggle is intermingled with all these things.

The working class produced all the commodities existing in the world to-day; all the food, houses, street cars, railroads, all of the clothing. All the coal has been dug by workers, the lumber has been cut and hauled by the workers, the food has been planted and raised and cooked by the workers.

But the class struggle arises over the fact that the employers of labor appropriate all these things produced by the workers. These employers pay the workers who produce all these commodities miserable wages, while they, who produce nothing, keep our commodities.

For example: A coal miner may dig $18.00 worth of coal in a day. The coal mine owner pays him $3.00 in wages and keeps the $18.00 worth of coal — which leaves $15.00 surplus value appropriated by the mine owner. The class struggle is the fight over the $15.00 of surplus value, produced by the worker and taken by the boss. The miner wants more or all of the value of his product while the boss wants to pay him less. The boss thinks $3.00 a day is an enormous wage for the men who produce $18.00 worth of wealth every day.

The whole life of the working class is determined by what portion of the value of his product he receives. If he can force the coal operator to give him $6.00 out of the $18.00 worth of coal he has dug, it is obvious that the miner can change his whole mode of life from what is was when he received only $3.00 a day in wages.

He can live in a better house, buy better food, afford to get married and wear better clothes. When his children are sick he can engage a good doctor and buy medicines. His whole life depends upon just how much he gets out of the coal he digs.

The class struggle is the most important thing in the life of the working class today. We could not stop talking about it if we wanted to. Every time we ask for more wages and the boss feels that he has to give them to us, we have gained a little bit more of the value we have produced, and we have left a lower dividend for the boss. We have fought a small part of the class struggle.

The bosses want low wages and long hours because they know that low wages and long hours mean more surplus value (or more profits) for them Every workingman and woman wants higher wages and shorter hours, although they know this will leave smaller dividends for their employers.

The class struggle is the struggle of the whole working class with the owning class for more of, and finally all of, the value of the things it produces. It is a strug-

тет сей є контрольований найбільшими американськими визискувачами, та що Нірінг голосив правду в своїх викладах і книжках про обставини в копальнях, млинах і фабриках, належачих до сих міліонерів.

Кожда соціяльна інституція навіть коли вона чує себе "свобідною", як нпр. в сім краю, то все вона заступає інтереси одної з двох сторін клясової борби. Візьміть церкву, державу або правительство; закони, судіїв, поліцію, армію і маринарку; школу і пресу — майже всі вони заступають ту клясу, котра забирає все те, що робітники витворюють.

Клясова борба безнастанно поширює ся. Кождий робітник бажає лишати працю вчасно. Кождий бос старає ся оставити його працювати ще й в надчасі. Кождий робітник домагає ся підвисшеня платні.

Щоби вибороти сьогодня від босів свої домаганя, робітники мусять організуватись з другими робітниками. До недавна клясова борба вела ся між капіталістичною і робітничою клясами тільки зза більшої або меншої платні, зза довших або коротших годин праці. А нині робітники в кождій "цівілізованій" країні сьвіта починають агітувати і просьвічати і організувати робітників цілого сьвіта до величезної борби проти капіталістичної кляси — не за коротші години або більшу платню, — не за більшу частину випродукованих ними річий, але длятого, щоби великі фабричні підприємства і заводи, копальні, млини і землі здобути для робітників, так, щоби робітники сьвіта і тільки робітники могли діставати повну вартість вироблених їхньою працею річий.

Отсе є клясова борба, на якій опирає ся кождий робітничий і соціялістичний рух.

Ніхто не любить клясової борби. Кождий інтелігентний робітник і робітниця в сьвіті жалують сего, що нині в сьвіті йде така могуча клясова війна.

Клясова війна буде продовжатись так довго, доки одна кляса непрацюючих людий буде забирати для себе всі річи витворювані клясою робітників. Робітники не можуть заперестати ані говорити про клясову борбу, ані залишити її, без ріжниці як би вони сего не бажали. Вони ніколи не можуть бути вдоволеними, доки витворювані річи робітничою клясою не будуть належати до неї.

Революціонери касуючи кляси, скасують і клясову борбу. Коли фабрики і копальні, землі і зелізниці, млини і великі заведеня будуть в посіданю і контролі тих, що працюють, то кождий мущина і женщина будуть мати нагоду працювати, мати всі вигоди і приємности житя, не віддаючи більшої части своїх продуктів клясі непрацюючій.

І тому ми не можемо забувати про клясову борбу. Ми маємо вести клясову борбу чи ми сего хочемо чи не хочемо. Колиб ми не бороли ся, то діставалибисьмо меншу платню, працювали би довші години аж доки не зробила би ся з нас купа людських відпадків. Ми маємо ставитись завсігди в опозиції до кляси роботодавців.

Кождий зарібний робітник

ica, and because he told the truth in his lectures and books about the conditions in the mines, mills and factories owned by these millionaires.

Every social institution, even when it is supposed to be "free", as it is in this country, represents the interests of one of the two opposing sides in the class struggle. Take the church, the state, or the government; the laws, judges, police, the army and navy; the schools and the press — nearly all these represent the class that takes the things which the workers make.

The class struggle is always fermenting. Every workingman wants to quit work early. Every boss tries to make him work overtime. Every worker demands an increase in wages, whenever he thinks he can get it.

About the only way the workers can get anything from the bosses today is by organizing with other workers. Up to a few years ago much of the struggling between the owning class and the working class wes entirely on the question of more wages or less wages, longer or shorter hours. But now the workers in every "civilized" country in the world are beginning to agitate and educate and organize the workers of the whole world to carry on a gigantic struggle against the capitalist of owning class — not for shorter hours and higher wages— not for more of the things produced by the workers, to be owned by the workers, but in order to take the great manufacturing plants and producing plants and factories, the mines, mills and lands for the workers, so that the workers of the world, and only the workers, may receive the full value of the things they produce.

This is the Class Struggle on which is based every labor and socialist movement.

Nobody likes the Class Struggle. Every intelligent man and woman in the world today regrets that there is raging everywhere such a mighty class war.

The Class Struggle will continue as long as one class of idle men appropriates the things made and produced by the workers. The workers cannot stop talking about nor waging the Class Struggle, no matter how much they want to. They will never be content until the things produced by the working class belong to that class.

Revolutionists will abolish the Class Struggle by abolishing classes. When the factories and mines, the lands and railroads, the mills and the great shops are owned and controlled by those who work, every man and woman will have opportunity to labor, to produce all the comforts and pleasures of life without giving over the greater part of their products to a non-laboring class.

And so we cannot forget the Class Struggle. We have to fight the Class Struggle whether we want to or not. If we did not struggle we would be receiving lower wages and working longer hours until we worked ourselves onto the human junk pile. We have to resist the encroachments of the employing class all the time.

Every wage worker knows how

Тільки клясова вірність, про сьвіта і організація на лінії великої клясової борби освободить робітничу клясу з зарібної неволі.

М. М——і.

Class loyalty, education and organization along the lines of the great Class Struggle alone will free the working class from wage slavery.

M. M——y.

Вилсон каже, що ліга націй безвартісна, коли заключить ся несправедливий мир.

(Подав Фридерик Мур).

ПАРИЖ, 8 цьвітня. — Около дванайцять кореспондентів, включаючи й мене, щойно говорили з Рейом Стандардом Бейкером після його вечірної візити у президента Вилсона. Бейкер сказав, що президент Вилсон заявив йому, що думає рішучо держати ся своїх принціпів, принятих аліянтами підчас услівій перемиря і при инших заявах, та зовсім не дбає, як сей факт стане публично відомим. Бейкер сказав також, що донесене будьто би президент Вилсон мав означити аліянтам речинець до уложеня услівій перемиря, згідно з виказаними через него принціпами, є невірне. Він сказав, що президент зробив перед тим слідуючу увагу: "Що за користь з ліги народів, коли не заключить ся справедливого мира"

Бейкер не мав уповаження заявити про підписане президентом відкликаня з Америки корабля "Джордж Вашінгтон", який служив президентови до переїзду з Америки до Франції.

Вилсон сказав, що цілком противно до заяви "Темпс"-а, премієр Клемансо домагав ся в протягу послідного тижня приключеня німецької території.

Полковник Гавз жаліє над поступками Вилсона.

Бейкер не хотів робити заміток що до відносин між президентом а полковником Гавзом. Не дасть ся однак заперечити, що Гавз жаліє над драстичними поступками Вилсона і старав ся погодити спорячі чинники і в той спосіб не допустити до критичної ситуації. Недавно повідомив мене Бейкер, що през. Вилсон зробить публичну заяву що до свого становища, коли переконає ся, що нема ніякої надії, щоби погодити аліянтів і Злучені Держави. Тому теперішна погроза видає ся передпослідним кроком президента.

League of Nations Useless if Unjust Peace is Made, Says Wilson.

(By Frederick Moore).

PARIS, April 8. — About twelve American Newspaper correspondents, including myself, have just spoken to Ray Stanard Baker on his return from his evening visit to President Wilson. Baker said that the President told him he intended to stand upon his principles which the Allies accepted in the armistice terms and other documents and does not mind if this fact is publicly known. Baker also said that the report was untrue that Wilson had set any time limit for the Allies to formulate a peace which conforms to his principles. He said that Wilson remarked to him: "What is the use of a league of nations if an unjust peace is made?"

Baker was not authorized to state the significance of the recall by the president of the liner George Washington which has been used as the presidential transport between America and France.

The president said that contrary to The Temp's statement of tonight Premir Clemenceau has with in the past week been arguing for the annexation of German territory.

House Regrets Wilson's Actions.

Mr. Baker declined to comment on the situation between the president and Colonel House. It is unmistakably evident, however, that House deplores Wilson's drastic action, and is endeavoring to reconcile the conflicting elements and save the situation from calamity. Recently Baker informed me that Wilson would make a public statement of his case if he found the views of the United States and the Allies hopelessly irreconcilable. The present threat would seem, therefore, to be the president's penultimate move.

Число членів трейд-юній збільшило ся в 1918 р. о 44.257.

ОТТАВА, 11 цьвітня. — Виготовані департаментом праці цифри для осьмого щорічного звіту про робітничі організації в Канаді за 1918 рік виказують значний зріст членьства трейд-юній в Канаді. З кінцем 1917 р. було 204.630 членів в 1.974 льокальних юніях. В 1918 р. число членів збільшило ся о 44.257, роблячи разом 248.887 членів, находячих ся в 2.274 льокальних юніях, се є о 300 юній більше. Зі всего членьства трейд-юній в домінії 201.432 є злучені з 1.897 льокальними відділами інтернаціональних організацій, се є збільшене ся о 36.536 членів і 195 відділів за рік; 37,928 є злучені з 332 відділами неінтернаціональних тіл, се є збільшене ся о 5.585 членів і 88 відділів, і 9.527 є членами незалежних юній, що робить приріст о 2.136 членів за 1917 рік.

Trade Union Membership Increased 44,257 in 1918.

OTTAWA, April 11. — Figures which are being prepared in the department of labor for the eighth annual report on labor organization in Canada, covering the year 1918, show a considerable increase in trade union membership in Canada. At the close of 1917 the membership stood at 204.630, comprised in 1,974 local branches. The increase in 1918 was 44.257, bringing the reported membership to 248.887, comprised in 2.274 branch unions, an increase of an even 300. Of the total trade union membership in the Dominion 201.432 are connected with 1.897 local branches of international organizations, an increase of 36.536 members and 195 branches for the year; 37,928 are affiliated with 332 branches of non-international bodies, an increase of 5.585 members and 88 branches, and 9.527 are members of independent units, a gain of 2.136 members over the year 1917.

Про полові справи .....
Домашний лікар .....
Нація як правна ідея і інтернаціонал ..... .20
З революції 1905 року ..... .35
Подорож до місяця ..... .40
Молодий вік ..... .40
Суд чотирох (сензація) ..... .40

Гроші і замовленя висилати на слідуючу адресу:

Ukrainska Robitnycza Knyharnis
796½ Main St., Winnipeg, Man.

Пишіть по катальог, який висилаємо даром.

ПРОШУ ЗВЕРНУТИ УВАГУ!

Приїхавши недавно з Ріджайни, я купив малий склеп — гросерню і бучерню під ч. 709 Прічард Евню, де Ви можете набути всі потрібні Вам споживчі товари як також дістати скору і чесну обслугу.

Заходіть під ч.

709 Pritchard Ave., Winnipeg.

Властитель В. Пуріч.

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ в ГЕМИЛТОНІ

між иншими має на складі слід. книжки:

Укр.-англ. словар	$2.00
Підручник до науки англ. мови	1.50
Кишеньковий словарець укр.-англ. і англ.-укр.	1.50
Еволюція в образках	1.25
Як писати листи по укр. і англ.	.75
Лис Микита	.50
Укр. Граматика	.40
Укр. співаник	.40
Унія з Римом	.30
Про полові справи	.30
Підручник укр. нім.	.30
Чорноморці в неволі	.30
Січовий співаник	.25
Робітничі пісні	.25
Початки релігії	.25
Сила і краса	.25
Укр. Буквар	.25
Нація як правна ідея і інтернаціонал	.20
Ідеали Гуманности	.15
Хитра Механіка	.15
Наречена	.15
Нічого не було	.15
Робітничі пісні	.10
Іван Франко	.10

У нас находять ся всі книжки, які лише вийшли в Канаді або в Америці. — Пишіть по наш катальог, а ми вишлемо даром і оплатимо.

Замовленя і гроші висилайте на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA
231 James St. N., Hamilton, Ont.

ЧИТАЙТЕ НОВІ КНИЖКИ!

Географія на укр. мові	.80
Блискавиці	.50
Фільозофія штуки	.50
Наука про народне господарство	.50
Перекази старинного сьвіта	.35
Новіт. суспільність і церква	.35
Коли зійшло сонце	.30
Про жіночу неволю	.30
Початки укр. соц. в Галич.	.25
Міжнародні рев. партії	.25
Як кров кружить в нашім тілі	.15
Попадя в зільниці	.15
Як люди навчились числити	.10
Відроджене України	.10
Як мужик двох генералів вигодував	.05
Боротьба о сонце	.03

Замовленя і гроші висилайте на адресу:

UKRAINSKA KNYHARNIA
516 Queen St. W. Toronto, Ont.

Хто замовить книжок за $5.00, одержить за $6.00, хто пришле $10.00, одержить за $12.00.

ЩО ВИ МАЄТ

WHAT YOU

Кождий робітник і кожда робітниця має щось до продаж. А найбільше з нас маємо тільки ту одну річ на ринок — ми робітничі мущини і женщини.

Ми продаємо найважнійшу річ в сьвіті, нашу силу, наш розум, нашу працюючу силу. Ми продаємо її тому, хто дасть більше, компанії, що дасть найвисшу ціну за працю, так само, як фармері продають свині, або пшеницю за найвигіднійшу ціну, або як фабриканти продають продукти витворені в їх фабриках, по найвисшій ціні.

Ми жиємо сьогодня в суспільній системі, в якій майже все купуєть ся і продаєть ся.

Одначе є велика ріжниця між купцями і продавцями; між які люди посідають фабрики, великі заведеня, неоцінені копальні або далекойдучі зелізничі дороги. Сі люди купують силу, працюючу силу робітників і продають ті річи, котрі власне робітники витворили.

Вони купують від вас, від мене і других робітників та робітниць одну річ, що ми маємо на продаж, ту річ, що будує, годує і кормить цілий сьвіт; вони купують нашу силу, наші зки, нашу працюючу силу. Купують їх так само як купують уголь, електричну силу, дерево або парову силу — за найнижшу ціну (платню) за яку тільки можуть дістати.

Ніхто не заперечить, що кождий дім є побудований нашою силою, що ми зробили

ДЖІМ.

Джім став сиротою в молоденькім віці, бо майна, де проживав його батько не була безпечена. Майна належала Джеймсового батька, який давав через се більше грош, що оминав видатки на такі чи як зробити майну безпечною до праці.

Джеймсів батько ніколи не заходив до середини майна, не знав богато про небезпечне майнованя; а зрештою він знав добре про те, що на сьвіті є много Джімів, що будуть вінувати всяку роботу наражуючи себе навіть на утрату житя, щоби тільки заробити на кусник хліба.

Одного дня стеля в майні почала валитись, бо не була достаточно задильована. Дім коштують гроші; а за кожну дилю, що вдало ся облишити, заощаджувало ся видатки властителя. Смерть Джімового батька не коштує властителя майни ані цента, бо всюди є вно голодних робітників, кождої хвилі на місце убитих готові стати до праці при же самих небезпечних услівях.

Джім відпровадивши свойого батька на цвинтар, спішив скорше назад до роботи, щоби не стратити богато часу. Щоби якось покрити видатки похорону, він мусів взятись до праці ще тяжше. Він оставив перебреку і пішов до майна місце свойого батька. Взяв лопату і джаган (піку) свойого батька, він почав працювати, щоби за зиск з його праці який Джеймс міг мати подоходком ріжних забаганок.

Джімови не було тепер й менших виглядів бути президентом. Не туди вітер віє. Він прийшов до заключеня, пророкованя і надії його матері нічого більше тільки ошука. Одначе не було найшої ошибки в тім, що він мав тяжко працювати, щоби потити довги своєї родини і вижати ся при житю. Джім нажав до робітничої кляси і степенно пізнавав ліпше що значить бути наймитом.

Джім жив надією, що його роботодавець буде на стілько добрий, що дозволить йому працювати ціле житє, аби токи не голодувати. А Джеймс батько не мав знова нічого ти сего так довго, як довго жна було витискати зиск Джімового тіла.